

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/37/2023
Identifikačné číslo spisu:	7622010078
Dátum vydania rozhodnutia:	06.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7622010078.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Szabóa a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci obvineného P. J., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 6. mája 2025 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 4. októbra 2022, sp. zn. 8 To 81/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. J. odmieta.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 22. júna 2022, sp. zn. 6 T 13/2022 uznal obvineného P. J. (ďalej len „obvinený“ alebo „dovolateľ“) vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

„v dobe najmenej od mesiaca február roka 2021 do 14:15 hod. dňa 27. augusta 2021, na doposiaľ bližšie nezistenom mieste v M. si najprv zakúpil a následne pomocou nákladného motorového vozidla Ford Ranger, evidenčné číslo J prepravil do lokality okresov Gelnica a Spišská Nová Ves omamnú látku cannabis (marihuanu), ktorú následne neoprávnene prechovával pri sebe za účelom jej predaja a to zväčša v cene 10,- Eur za jeden gram alebo iného neoprávneného sprostredkovania, vrátane bezplatného poskytnutia ďalším osobám z radou konzumentov a to C. J., I. O., V. G. a O. B., pričom dňa 26.08.2021 sprostredkoval marihuanu C. J., I. O. a O. B. tak, že za peniaze, ktoré mu vopred poskytli C. J. a O. B. po 30,- Eur a I. O. po 20,- Eur zakúpil v čase okolo 17:00 hod. v meste M. sušený rastlinný materiál obsahujúci účinnú látku tetrahydrokanabinol zabalený v 8 kusoch plastových vrecúškach na uzatváranie, z ktorých 6 kusov následne odovzdal C. J., v ktorých bolo celkovo 5,36

gramov sušeného rastlinného materiálu obsahujúceho 697 mg účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC), teda omamnú a psychotropnú látku v množstve, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 23 až 70 bežných jednotlivých dávok drogy, s priemernou koncentráciou 13,0 % hmotnostných THC spôsobilej po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom 3 kusy sáčkov boli určené pre C. J. a ďalšie tri kusy mal C. J. odovzdať O. B. a zvyšné 2 kusy sáčkov určené pre I. O. neoprávnene prechovával pri sebe a následne dňa 27.08.2021 v čase o 14:15 hod. počas policajnej akcie vydal P. J. 2 kusy plastových vrecúškach na uzatváranie celkovo 1,78 gramov sušený rastlinný materiál obsahujúci 223 mg účinnej látky tetrahydrokanabinol, teda omamnú a psychotropnú látku v množstve, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 7 až 22 bežných jednotlivých dávok drogy, s priemernou koncentráciou 12,5% hmotnostných THC spôsobilej po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a C. J. vydal uvedených 6 kusov sáčkov a následne dňa 27.08.2021 P. J. tiež vydal sušený rastlinný materiál o hmotnosti 2,86 gramov obsahujúci 160 mg účinnej látky tetrahydrokanabinol, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 6 až 16 bežných jednotlivých dávok drogy, s priemernou koncentráciou 5,6 % hmotnostných THC spôsobilej po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, ktorý prechovával v mieste svojho prechodného pobytu v G. č. XXX, pričom cannabis (marihuana) je látkou, ktorá je zaradená do I. skupiny omamných látok v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov."

2. Súd prvého stupňa obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona obvinenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) a § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona aj ochranný dohľad na 1 (jeden) rok a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona taktiež ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

3. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 4. októbra 2022, sp. zn. 8 To 81/2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) odvolanie obvineného proti rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podal obvinený, prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Evy Hencovskej, vo svoj prospech, dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku.

5. V dôvodoch podaného dovolania obvinený namietal nezákonnosť vykonaného dokazovania, pretože v uznesení o začatí trestného stíhania zo 17. februára 2021 bola doba spáchania skutku vymedzená slovným spojením „...najmenej od začiatku roku 2021 do najmenej 17.02.2021" a v uznesení o vznesení obvinenia z 28. augusta 2021 bola doba spáchania skutku vymedzená slovným spojením „...od mesiaca februára roka 2021 do 14.15 hod. dňa 27.08.2021". Z uvedeného je zrejmé, že v časti skutku od 17. februára 2021 do 27. augusta 2021 nebolo orgánmi činnými v trestnom konaní riadne začaté trestné stíhanie, a preto všetky dôkazy, ktoré boli zabezpečené pre skutok v tomto období sú nepoužiteľné.

6. Obvinený poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky S 33/2019, z ktorého vyplýva, že uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 a ods. 3 Trestného poriadku môže vyvolať účinky podľa odseku 5 naposledy označeného ustanovenia, len ak sa vzťahuje na skutok (vrátane čiastkového útoku doposiaľ páchaného pokračovacieho trestného činu v zmysle § 10 ods. 16 Trestného poriadku), ktorý sa už stal (bol dokonaný nastaním následku); to platí aj ak po dokonaní naďalej pretrváva páchanie trvaceho trestného činu udržiavaním protiprávneho stavu (s limitom prerušenia jednoty hmotnoprávneho, resp. kvalifikačného skutku podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona).

7. Ďalej obvinený uviedol, že v prejednávanej trestnej veci malo dôjsť k napĺňaniu znakov skutkovej podstaty trestného činu s každým ďalším sprostredkovaním, alebo predajom omamnej a psychotropnej látky, v dôsledku čoho uznesenie o začatí trestného stíhania zo 17. februára 2021 nemohlo mať za

následok postup podľa § 199 ods. 5 Trestného poriadku, pretože nezahŕňalo obdobie ďalšieho čiastkového útoku doposiaľ páchaného pokračovacieho trestného činu, keďže ďalší čiastkový útok sa mal odohrať až 26. augusta 2021, uznesenie o začatí trestného stíhania sa tak nemohlo vzťahovať na skutok, ktorý sa v tom čase ešte nestal. Obvinený doplnil, že uznesenie o začatí trestného stíhania je smerované do minulosti a musí sa vzťahovať na skutok, ktorý je možné konkretizovať, pričom skutok, ktorý sa má alebo môže stať v budúcnosti nie je možné konkretizovať, pretože nie je vôbec zrejmé, či sa skutočne stane a ak áno, kedy sa tak stane a za akých konkrétnych okolností.

8. Dovolateľ uzavrel, že z ustanovení § 199 a § 206 Trestného poriadku vyplýva, že osobe podozrivej zo spáchania trestného činu nemožno vzniesť obvinenie pre iný skutok, než pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, z čoho potom vyplýva, že v jeho prípade bolo potrebné formálne začať trestné stíhanie a pokiaľ sa tak nestalo, potom všetky dôkazy, ktoré boli vykonané v období bez vydania uznesenia o začatí trestného stíhania je potrebné považovať za nezákonné.

9. Za procesné pochybenie považoval obvinený nedodržanie ustanovenia § 235 písm. c) Trestného poriadku s odôvodnením, že pokiaľ sa mal dopustiť sprostredkovania alebo predaja drog ďalším osobám, ide o viacero čiastkových útokov, pričom každý takýto čiastkový útok je samostatným skutkom a musí byť dostatočne individualizovaný v skutkovej vete obžaloby s tým, že trestné stíhanie je potrebné začať pre každý čiastkový útok a tento sa v súdnom konaní dokazuje samostatne, aj keď v konečnom dôsledku ide o jeden trestný čin. Obvinený namietal, že v skutkovej vete obžaloby nie sú dostatočne individualizované jednotlivé čiastkové útoky a vyjadril názor, že skutková veta obžaloby mala presne ku každému jednému z označených konzumentov spĺňať podmienky stanovené §-om 235 písm. c) Trestného poriadku, teda pri každom konzumentovi malo byť špecifikované miesto a čas, kde im mal predat' alebo sprostredkovať drogu, akým spôsobom a o aké množstvo drogy malo ísť. Uvedené pochybenia, podľa názoru obvineného, zakladajú závažnú procesnú chybu podľa § 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku a podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku.

10. V nadväznosti na svoju argumentáciu týkajúcu sa absencie uznesenia o začatí trestného stíhania vo vzťahu k obdobiu spáchania skutku od 17. februára 2021 do 27. augusta 2021 obvinený namietal aj prečítanie výpovede svedka C. J. z 28. augusta 2021 z prípravného konania na hlavnom pojednávaní konanom 25. mája 2022, pretože svedok vypovedal k ďalším čiastkovým útokom, vo vzťahu ku ktorým nebolo začaté trestné stíhanie. Podľa názoru obvineného tak výsluch svedka C. J. nebol vykonaný v súlade so zákonom.

11. Dovolateľ ďalej namietal naplnenie znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona s odôvodnením, že pokiaľ krajský súd v reakcii na túto jeho odvoláciu námietku poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 15/2015, potom taký poukaz neobstoí, pretože mu bolo kladené za vinu aj naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pritom publikované rozhodnutie sa týkalo skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného zákona.

12. Obvinený napokon namietal neprimeranosť trestu, ktorý mu bol uložený, a to s poukazom na Rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstat trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami, pričom podľa jeho názoru sú tresty stanovené v § 172 Trestného zákona vo vzťahu k trestom uvedeným v predmetnom rámcovom rozhodnutí neprimerane prísne.

13. Dovolateľ preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že rozsudkom súdu prvého stupňa a napadnutým uznesením bol porušený zákon v jeho neprospech, rozsudok súdu prvého stupňa a napadnuté uznesenie zruší a zruší aj všetky rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a súdu prvého stupňa prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

14. K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves (ďalej len „prokurátorka“), ktorá uviedla, že trestný čin podľa § 172 Trestného zákona je pokračovacím trestným činom s prvkami trvajúceho trestného činu, pričom v uznesení o začatí trestného stíhania a v uznesení o vznesení obvinenia je totožný (zachovaný) čiastkový útok pokračovacieho trestného činu týkajúci sa doby páchania skutku od 1. februára 2021 do 17. februára 2021, pričom s poukazom na § 206 ods. 5 Trestného poriadku per analogiam vyjadrila názor, že totožnosť skutku, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a následne aj vznesené obvinenie je zachovaná a pre ďalšie čiastkové útoky od 17. februára 2021 do 27. augusta 2021 nebolo potrebné začínať trestné stíhanie. Prokurátorka zároveň poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2022, sp. zn. 5 To 5/2021, zverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 63 (R 63/2022), podľa ktorého ak pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 Trestného poriadku nebolo vydané uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 Trestného poriadku, neznamená to bez ďalšieho, že trestné stíhanie pre daný skutok vôbec nebolo začaté.

15. K výhradám obvineného týkajúcim sa nedodržania § 235 písm. c) Trestného poriadku prokurátorka uviedla, že skutok uvedený v obžalobe, ako aj v rozsudku súdu prvého stupňa je dostatočne individualizovaný a vymedzený tak, aby nebol zamenený s iným skutkom a vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty predmetného obzvlášť závažného zločinu. V tejto súvislosti prokurátorka ešte uviedla, že vzhľadom na časový odstup a ďalšie osobitosti nie je pravdepodobné, že by si jednotliví odberatelia presne a detailne pamätali na konkrétne dni, kedy si mali zabezpečiť, resp. zakúpiť od obvineného marihuanu a ani na presné vymedzenie hmotnosti a ceny ich nákupu.

16. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa prečítania zápisnice o výsluchu svedka C. J. z 28. augusta 2021 prokurátorka odkázala na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

17. Ohľadom právnej kvalifikácie skutku podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona prokurátorka uviedla, že obvinenému nebolo kladené za vinu, že by mal prechovávať omamné a psychotropné látky aj podľa § 138 písm. b) Trestného zákona, teda po dlhší čas. Keďže k naplneniu kvalifikovanej skutkovej podstaty došlo len podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, podľa názoru prokurátorky, nebol dôvod odôvodňovať kvalifikovanú skutkovú podstatu podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona vo vzťahu k prechovávaniu omamných a psychotropných látok.

18. K neprimeranosti trestu prokurátorka poukázala na to, že obvinenému bol trest uložený podľa platného a účinného Trestného zákona a sekundárne právo s nepriamym účinkom v oblasti trestného práva nemožno vykladať „contra legem“ poukazujúc pritom na skutočnosť, že obvinenému bol uložený trest s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s tým, že súd prvého stupňa obvineného zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

19. Preto prokurátorka dospela k názoru, že v prejednávanej trestnej veci nie je daný žiaden z obvineným uvádzaných dôvodov dovolania, v dôsledku čoho navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol pre nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal splnenie procesných podmienok na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

21. V prvom rade najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie má byť skutočne len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Trestného poriadku). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Trestného poriadku. Preto možnosti podania dovolania sú obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

22. Inak povedané jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inšanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

23. Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmvava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmvané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu potom zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť obsahovo namietat skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

24. Zároveň je potrebné uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom

120/2012).

25. Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

26. Vyššie uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku. Nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov tak môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I).

27. Ak sa nepreukáže takáto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere („solely or to a decisive extent“) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, (primerane rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Mariana Marinescu v. Rumunsko z 2. februára 2010, Emen v. Turecko z 26. januára 2010, Van Mechelen a ďalší v. Holandsko z 23. apríla 1997, Visser v. Holandsko zo 14. februára 2002, Al Khawaja a Tahery v. Spojené kráľovstvo z 15. decembra 2011 a ďalšie).

28. V rámci dovolaní iniciovaného prieskumom odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania, dovolací súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov. Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi nižších stupňov nemôže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania, pretože dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako širokom rozsahu (čo do dôvodov, okruhu napadnutelných rozhodnutí, oprávnených osôb atď.) aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky.

29. Dovolanie a rozhodnutie o ňom znamená prelom do právoplatných rozhodnutí, a preto spravidla narušuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu možno dovolania aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu, alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/29/2019).

30. Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku Dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

31. Vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku treba vo všeobecnej rovine uviesť, že v jeho rámci nemožno namietat neprímeranosť uloženého trestu, ale výlučne iba to, že trest bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo že bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Tento dovolací dôvod sa týka iba tých druhov

trestov, ktoré majú v Trestnom zákone odstupňovanú trestnú sadzbu. Trest je potom uložený mimo sadzbu tak pri nedôvodnom prekročení hornej hranice príslušnej trestnej sadzby, ako aj nezákonným prelomením jej dolnej hranice, pokiaľ je dolná hranica v zákone určená.

32. Najvyšší súd zároveň uvádza, že vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) a písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa iba k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste, môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku (R 58/2007-I a S 5/2011).

33. Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku Dovolanie možno podať ak, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

34. V nadväznosti na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že dovolanie z citovaného dôvodu možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a ani meniť [§ 371 ods. 1 písm. i), text za bodkočiarkou, Trestného poriadku]. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

35. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie premlčania trestného stíhania (§ 87 Trestného zákona), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Trestného zákona) a pod., i ukladania trestu podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku. Posúdenie, či je potrebné použiť ustanovenie o okolnosti vylučujúcej protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Trestného zákona), je priamou otázkou právnej kvalifikácie skutku (trestnosti dotknutého činu), nie otázkou použitia iných hmotnoprávných ustanovení, ktorá však spadá pod ten istý dovolací dôvod, teda pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Ďalej je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

36. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku najvyšší súd opätovne upozorňuje, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací

súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

37. Obvinený namietal, že ohľadom časti skutku od 17. februára 2021 do 27. augusta 2021 nebolo orgánmi činnými v trestnom konaní riadne začaté trestné stíhanie, z čoho potom vyvodil, že dôkazy, ktoré boli zabezpečené ohľadom skutku v tomto období, sú nepoužiteľné.

38. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, odboru kriminálnej polície zo 17. februára 2021, ČVS: ORP-105/1-VYS-SN-2021 (ďalej len „uznesenie o začatí trestného stíhania“) bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„v bližšie nezistenej dobe najmenej od začiatku roka 2021 a najmenej do 17.02.2021, na bližšie nezistenom mieste si viackrát neoprávnene zakúpil, alebo inak neoprávnene zadovážil a následne pomocou bližšie neurčeného motorového vozidla prepravoval do lokality okresov Gelnica a Spišská Nová Ves omamné a psychotropné látky metamfetamín (pervitín) a cannabis (marihuana) v množstve, ktoré predstavuje najmenej jednu obvykle jednorazovú dávku, ktorú látku následne na bližšie nezistenom mieste v okresoch Gelnica a Spišská Nová Ves ďalej prechovával a ponúkol, odpredal alebo sprostredkoval ďalším bližšie nezisteným osobám, pričom metamfetamín (pervitín) je látkou, ktorá je zaradená do II. skupiny omamných a psychotropných látok a cannabis (marihuana) je látkou, ktorá je zaradená do I. skupiny omamných a psychotropných látok v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. v platnom znení (o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch).“

39. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, odboru kriminálnej polície z 28. augusta 2021, ČVS: ORP-105/1-VYS-SN-2021 (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia“) bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému vznesené obvinenie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„v bližšie nezistenej dobe najmenej od mesiaca február roka 2021 do 14.15 hod. dňa 27.08.2021, na doposiaľ bližšie nezistenom mieste si najprv zakúpil alebo inak neoprávnene zadovážil a následne pomocou nákladného motorového vozidla Ford Ranger, EČ: J a iných bližšie neurčených motorových vozidiel alebo iného dopravného prostriedku prepravil do lokality okresov Gelnica a Spišská Nová Ves omamné a psychotropné látky: cannabis (marihuana), ktoré následne prechovával pri sebe za účelom ich predaja alebo iného sprostredkovania ďalším bližšie nezisteným osobám, kedy naposledy dňa 26.08.2021 v presne nezistenom čase zakúpil v meste M. sušený rastlinný materiál obsahujúci účinnú látku tetrahydrokanabinol zabalený v 8 kusoch plastových vrecúškach na uzatváranie, z ktorých 6 kusov predal dňa 26.08.2021 C. J. spolu za sumu 60,- EUR, v ktorých bolo 5,36 gramov sušeného rastlinného materiálu obsahujúceho účinnú látku tetrahydrokanabinol, teda omamnú a psychotropnú látku v množstve, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 23 bežných jednotlivých dávok drogy, každá takáto dávka s obsahom minimálne 10 mg THC je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, zvyšok prechovával pri sebe a následne dňa 27.08.2021 v čase o 14.15 hod. bol pri takej činnosti zadržaný a vykonaním prehliadky iných priestorov a pozemkov bolo zistené, že obvinený P. J. v čase zadržania mal v nákladnom motorovom vozidle Ford Ranger, EČ: J vo svojej cestovnej chladničke v zvyšných 2 plastových vrecúškach na uzatváranie celkovo 1,78 gramov sušený rastlinný materiál obsahujúci účinnú látku tetrahydrokanabinol, teda omamnú a psychotropnú látku v množstve, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 7 bežných jednotlivých dávok drogy, každá takáto dávka s obsahom minimálne 10 mg THC je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom cannabis (marihuana) je látkou, ktorá je zaradená do I. skupiny omamných a psychotropných látok v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. v platnom znení (o omamných látkach, psychotropných látkach a

prípravkoch)."

40. Je potrebné obvinenému prisvedčiť, že uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 a 3 Trestného poriadku môže vyvolať účinky podľa odseku 5 naposledy označeného ustanovenia, len ak sa vzťahuje na skutok (vrátane čiastkového útoku doposiaľ páchaného pokračovacieho trestného činu v zmysle § 10 ods. 16 Trestného poriadku), ktorý sa už stal, teda bol dokonaný nastaním následku (S 33/2019-I.).

41. Z porovnania opisu skutku v uznesení o začatí trestného stíhania s opisom skutku v uznesení o vznesení obvinenia je zrejmé, že obvinený si mal cannabis (marihuanu) neoprávnene zadovážovať, prechovávať a predávať aj po 17. februári 2021, teda nešlo len o ďalšie prechovávanie a predaj marihuany neoprávnene zadováženej do 17. februára 2021 aj po tomto dátume, t. j. obvinený mal prechovávať a predávať aj takú marihuanu, ktorú si mal neoprávnene zadovážiť aj po 17. februári 2021. Z uvedeného potom vyplýva, že pre skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia mal vyšetrovateľ najneskôr spolu s uznesením o vznesení obvinenia vydať aj uznesenie o začatí trestného stíhania.

42. Na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky S 33/2019 však nadväzuje rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky R 63/2022 (pozn. rozsudok najvyššieho súdu z 23. júna 2022, sp. zn. 5 To 5/2021), v zmysle ktorého „Ak pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 Trestného poriadku nebolo pre skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, vydané procesne účinné uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 Trestného poriadku, neznamená to bez ďalšieho, že trestné stíhanie pre daný skutok nebolo vôbec začaté. V takejto procesnej situácii treba uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré spĺňa zákonné náležitosti podľa § 206 ods. 3 Trestného poriadku, považovať vzhľadom na § 206 ods. 2 Trestného poriadku aj za uznesenie o začatí trestného stíhania, a to i vtedy, ak v jeho výroku nie je ustanovenie § 199 Trestného poriadku formálne uvedené. Procesnú použiteľnosť zabezpečených dôkazov, okrem dôkazov, ktoré bolo možné získať z dôkazných prostriedkov aj pred začatím trestného stíhania podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona (§ 119 ods. 3 Trestného poriadku), je nutné ale vždy posudzovať so zreteľom na to, že k začatiu trestného stíhania došlo až okamihom vydania uznesenia o vznesení obvinenia."

43. Podľa § 206 ods. 2 Trestného poriadku O začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia možno rozhodnúť jedným uznesením, ktoré policajt oznámi bez meškania obvinenému a doručí ho najneskôr do 48 hodín prokurátorovi. O tomto úkone upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia oznámené vyhlásením uznesenia, policajt je povinný vydať obvinenému jeho rovnopis.

44. Podľa § 206 ods. 3 Trestného poriadku Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

45. Z obsahu uznesenia o vznesení obvinenia vyplýva, že je v ňom označená osoba obvineného a skutok, pre ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie, obsahuje určenie miesta, času ako aj ďalších okolností, za ktorých mal byť stíhaný skutok obvineným spáchaný. Uznesenie o vznesení obvinenia ďalej obsahuje zákonné pomenovanie trestného činu, o ktorý má v predmetnom skutku s uvedením príslušných ustanovení Trestného zákona a tiež odôvodnenie, z obsahu ktorého vyplývajú skutočnosti odôvodňujúce vznesenie obvinenia. Najvyšší súd preto uzatvára, že uznesenie o vznesení obvinenia je možné považovať aj za uznesenie o začatí trestného stíhania, preto táto námietka obvineného dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku nezakladá. Inak zjednodušene povedané neuvedenie § 199 Trestného poriadku v dotknutom uznesení, z ktorého by bolo výslovne zrejmé, že ide aj o uznesenie o začatí trestného stíhania, je formálnym nedostatkom, ktorý však nemá, keďže inak spĺňa všetky náležitosti aj uznesenia o začatí trestného stíhania, žiaden zásadný materiálny dopad na práva, ale ani postavenie

obvineného.

46. V nadväznosti na to potom dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku nemôže zakladať ani postup súdu prvého stupňa, podľa ktorého bola na hlavnom pojednávaní konanom 25. mája 2022 na návrh prokurátorky prečítaná zápisnica o výsluchu svedka C. J. z 28. augusta 2021.

47. Výhradu obvineného týkajúcu sa nedostatočného skutkového vymedzenia predaja drog iným osobám a z toho vyplývajúceho porušenia § 235 písm. c) Trestného poriadku, ktorá by mohla zakladať dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nepovažuje najvyšší súd za dôvodnú. Obvinený bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorý má povahu trvaceho trestného činu.

48. Trestný čin podľa § 172 Trestného zákona je široko koncipovaný tak, aby postihoval rôzne formy drogovej trestnej činnosti a tak i viaceré subjekty ju páchajúce, teda postihuje protiprávne konanie distribútora, dílera, konzumenta, pričom u všetkých z uvedených osôb je v každom štádiu držby drogy prítomné prechovávanie, ktoré tvorí „spojivko“ medzi jednotlivými formami trestnej činnosti vyjadrenými pod písmenami a) až d) v odseku 1 § 172 Trestného zákona (pozn. v tom čase platného a účinného). Rozdiel pritom spočíva v úmysle, pretože u každého z nich je prechovávanie drogy (ktoré nastáva automaticky a vždy) spojené s iným úmyslom. Prechovávanie drogy má vždy charakter trvaceho trestného činu (vyvolanie protiprávneho stavu a jeho udržiavanie - pretrvávajúce po určitú dobu), ktorý trvá od okamihu získania drogy až do jej distribúcie dílerovi (distribútor), až do jej predaja, resp. darovania konzumentovi (díler), až do jej užitia (konzument). Distribútor drogy udržiava protiprávny stav po celú dobu dispozície s drogou. Nemožno preto tvrdiť, že ak predá časť drogy a ďalšiu „má na sklade“, že v okamihu predaja drogy už pácha iný trestný čin, podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Ak napr. díler predá konzumentovi určité množstvo drogy (alebo ak ho polícia zadrží s drogou určenou na predaj) a ďalšie drogy má k dispozícii doma nemožno tvrdiť, že od predaja len časti drogy, či od zadržania políciou už pácha iný trestný čin, respektíve že pred predajom len časti drogy, či pred zadržaním páchal iný trestný čin. V takomto prípade je u dílera prechovávanie drogy stále prítomné, v dôsledku čoho protiprávny stav pretrváva (aj po zadržaní políciou). Nemožno preto vysloviť, že došlo k odstráneniu protiprávneho stavu. Jeho konanie v súhrne od nákupu drogy alebo získania drogy spája ten istý úmysel „dílovať drogy“, čím v celom období držby drogy udržiava protiprávny stav. Preto „dílovanie drogy“ viacerým osobám nepredstavuje viacero čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, ale ide o jeden trváci trestný čin („díler“ neustále udržiava protiprávny stav) páchaný vo vzťahu k viacerým osobám, a preto ani nie je potrebné v skutkovej vete rozsudku detailne výslovne popisovať, presne kedy, komu, v akom množstve, akej účinnosti, „díler“ „drogy“ predal a v prípade, že sa vykonaným dokazovaním zistí, že niektorému (z viacerých) „odberateľov“ (konzumentov) „drogu“ nepredal, nie je potrebné ho ohľadom tejto časti skutku oslobodzovať, ale postačí túto skutočnosť z popisu skutku vypustiť (uznesenie najvyššieho súdu z 8. novembra 2017, sp. zn. 3 Tdo 54/2016).

49. Námitka obvineného založená na ním tvrdenom porušení § 235 písm. c) Trestného poriadku preto dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zjavne nezakladá.

50. Obvinený ďalej namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona s odôvodnením, že mu bolo kladené za vinu aj naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona poukazujúc pritom podporne na uznesenie najvyššieho súdu z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014 publikované v Zbierke ako R 15/2015 s tým, že predmetné uznesenie sa týkalo len právnej kvalifikácie podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného zákona.

51. Pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel' omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1

písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. dovezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu, a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1, a § 172 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona (R 15/2015-I.).

52. Trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 sa dopustil ten, kto neoprávnene prechovával omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor po akúkoľvek dobu alebo sprostredkoval takúto činnosť. „Drogu“ pritom páchatel mohol prechovávať buď vo vzťahu k svojej osobe, a to bez ohľadu na skutočnosť, že s drogou, resp. jej časťou následne naložil niektorým zo spôsobov uvedených v § 172 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022, alebo ju mohol prechovávať pre iné osoby. V oboch uvedených prípadoch páchatel nemohol taký trestný čin spáchať na viacerých osobách, keďže v prvom prípade drogy prechovával pre seba a v druhom prípade by bol považovaný za spolupáchateľa trestnej činnosti iných osôb.

53. V prejednávanej veci bolo obvinenému kladené za vinu aj prechovávanie omamnej látky, čo je v skutkovej vete vyjadrené slovami „...omamnú látku cannabis (marihuanu), ktorú následne neoprávnene prechovával pri sebe za účelom jej predaja...“ a „...zvyšné 2 kusy sáčkov určené pre I. O. neoprávnene prechovával pri sebe...“. Právna kvalifikácia konania obvineného aj podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona je teda správna, pričom právna kvalifikácia podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 (závažnejším spôsobom konania) s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona (na viacerých osobách) má relevanciu vo vzťahu k právnej kvalifikácii podľa § 172 ods. 1 písm. b) a písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022, ktorá bola taktiež správne ustálená.

54. Námetka obvineného vo vzťahu k nesprávnej právnej kvalifikácii podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona preto nie je dôvodná a dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku zjavne nezakladá.

55. K námetke obvineného o neprimerane prísnom treste odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa najvyšší súd odkazuje na bod 27 tohto uznesenia s tým, že v rámci dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie je možné namietat neprimeranosť uloženého trestu. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, keďže išlo o druh trestu, ktorý zákon za takýto trestný čin pripúšťa a trest bol uložený v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby po úprave podľa § 39 Trestného zákona, zjavne dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nezakladá.

56. Odhliadnuc od uvedeného považuje najvyšší súd za potrebné pripomenúť, že trestná sadzba trestu odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 bola zákonom stanovená v rozpätí od 10 do 15 rokov, pričom súd prvého stupňa aplikujúc ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu obvinenému uložil trest odňatia slobody v najnižšej možnej výmere 5 rokov a pri zaradení obvineného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody aplikoval ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona, hoci by obvinený ako páchatel obzvlášť závažného zločinu mohol byť podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Zohľadňujúc uvedené aj podľa názoru najvyššieho súdu trest odňatia slobody uložený obvinenému nie je možné považovať za neprimerane prísny (inak, zjednodušene povedané, nižší trest pri ustálenej právnej kvalifikácii, pre zmenu ktorej ani najvyšší súd dôvody nezistil, už nebolo možné obvinenému uložiť, pretože to Trestný zákon nepripúšťa).

57. K poukazu obvineného na Rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstat trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami (ďalej len „Rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV“) najvyšší súd

uvádza, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie rámcové rozhodnutie nemá priamy účinok, ale jeho záväzný charakter ukladá vnútroštátnym súdnym orgánom povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva. Táto povinnosť vnútroštátneho súdu odvolávať sa na obsah rámcového rozhodnutia pri výklade a uplatňovaní vnútroštátneho práva je však obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad „contra legem“ vnútroštátneho práva.

58. Rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV určuje pravidlá pre vymedzenie skutkových podstat trestných činov v oblasti nezákonného obchodu s „drogami“ a stanovenie minimálnych horných hraníc trestov, ktoré majú byť páchatelom tohto druhu trestnej činnosti ukladané, avšak nestanovuje maximálne výmery trestných sadzieb, pričom členským štátom ukladá prijať nevyhnutné opatrenia, ktorými sa zabezpečí, aby sa za vymedzené trestné činy ukladali účinné, primerané a odradzujúce tresty.

59. Nad rámec uvedeného, len pre úplnosť, najvyšší súd dodáva, že zákonodarcom určená trestná sadzba v § 172 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 nemôže byť predmetom posudzovania Súdnym dvorom Európskej únie, pretože právo Európskej únie v ustanoveniach Rámcového rozhodnutia Rady 2004/757/SVV upravuje len minimálne požiadavky na dostatočnú prísnosť trestov za obchodovanie s „drogami“, pričom určenie konkrétnej trestnej sadzby je otázkou práva vnútroštátneho. Zákonodarca určením jednotlivých kvalifikačných znakov danej skutkovej podstaty, za naplnenie ktorej ustanovil trestnú sadzbu, vyjadril závažnosť daného trestného činu, od ktorej sa následne s použitím zákonných kritérií ukladania trestov odvodzuje v rámci sudcovskej úvahy primeraný trest. Určenie konkrétnej spodnej a hornej hranice trestnej sadzby za prechovávanie omamných a psychotropných látok vo veľkom (alebo aj v inom) rozsahu je výlučne otázkou vnútroštátneho práva, pretože všeobecná požiadavka primeranosti trestu, ktorá je obsiahnutá v práve Európskej únie, nezasahuje do práva členských štátov určiť kritériá tejto primeranosti. Inými slovami, členský štát je plne oprávnený určiť, za akých okolností a pri akých kvalifikačných znakoch bude konkrétnym spôsobom trestať konanie, ktoré je trestným činom.

60. Vzhľadom na to, že obvinený P. J. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku (ale ani žiadne iné), Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

61. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.